Nyttiggørelse af jord, som er affald

september 2019

Bech·Bruun

Nyttiggørelse af jord, som er affald

- Der er en række forskellige vinkler på nyttiggørelse af jord, som er affald

    - Sondringen mellem de forskellige tilladelser
        - Forholdet mellem § 19-tilladelse og miljøgodkendelse (§ 33) efter miljøbeskyttelsesloven
            - Sondringen mellem nyttiggørelse og bortskaffelse (klassificering)
                - Deponeringsbekendtgørelsen
                - Kravet om offentligt ejerskab
                - Affalds- og råstofafgiftsloven
                - Import- og eksport (transportforordningen)

        - Lokalplanpligt og landzonetilladelse
        - Kort om restproduktbekendtgørelsen
        - Dispensation til modtagelse af jord i råstofgrave

    - Miljøvurdering
    - Habitatvurdering

Forholdet mellem miljøbeskyttelseslovens § 19 og § 33

Kontekst og problemstilling

- Der har i en årrække været tvivl hos mange af landets kommuner i forhold til, hvornår miljøbeskyttelseslovens § 19 bringes i anvendelse, når forurenet jord eller bygge- og anlægsaffald anvendes i eksempelvis støjvolde, vejanlæg, fundamenter o.lign.

- Miljø- og Fødevareklagenævnet (tidl. Natur- og Miljøklagenævnet) har afsagt en række afgørelser, hvoraf den første også har været genstand for behandling hos både Østre Landsret og Højesteret

Den retlige ramme - miljøbeskyttelsesloven

- Miljøbeskyttelseslovens § 19:

- Stk. 1:
- *”Stoffer, produkter og materialer, der kan forurene grundvand, jord og undergrund, må ikke uden tilladelse*
    - *1) nedgraves i jorden*
    - *2) udledes eller oplægges på jorden eller*
    - *3) afledes til undergrunden.”*

- Stk. 4:
- *”Tilladelse efter stk. 1 … gives af kommunalbestyrelsen, medmindre miljøministeren fastsætter andre regler”.*

Den retlige ramme - miljøbeskyttelsesloven

Miljøbeskyttelseslovens § 20, stk. 1:

- *"Tilladelser meddelt efter § 19 kan til enhver tid og uden erstatning ændres eller tilbagekaldes af hensyn til*
  - *fare for forurening af vandforsyningsanlæg,*
  - *gennemførelsen af en ændret spildevandsafledning i overensstemmelse med en spildevandsplan efter § 32 eller*
  - *miljøbeskyttelsen i øvrigt."*

Den retlige ramme - miljøbeskyttelsesloven

- Miljøbeskyttelseslovens § 33, stk. 1:
  - *"Virksomheder, anlæg eller indretninger, der er optaget på den i § 35 nævnte liste (listevirksomhed), må ikke anlægges eller påbegyndes, før der er meddelt godkendelse heraf."*

- Miljøbeskyttelseslovens § 35, stk. 1:
  - *"Miljøministeren udfærdiger en liste over særligt forurenende virksomheder, anlæg og indretninger, som er omfattet af godkendelsespligten i § 33.*

Den retlige ramme - godkendelsesbekendtgørelsen

Eksempler på relevante listepunkter (bilag 2):

- K 201: *"Anlæg. Der nyttiggør farligt affald, hvor virksomhedens aktiviteter ikke er omfattet af listepunkt 5.1 eller 5.2c i bilag 1"*

- K 205: *"Anlæg, der bortskaffer ikke-farligt affald ved anden behandling end deponering eller forbrænding, bortset fra anlæg under listepunkt 5.3 i bilag 1"*

- **K 206: *" Anlæg, der nyttiggør ikke-farligt affald, bortset fra anlæg under listepunkt 5.3 i bilag 1, autoophugning, skibsophugning, biogasfremstilling, kompostering og forbrænding."***

- K 208: *"Deponeringsanlæg for ikke-farligt inert affald"*

Hvornår skal man have en miljøgodkendelse?

Definitionen på et anlæg:

- *"En stationær teknisk enhed inden for hvilken der gennemføres én eller flere af de aktiviteter, som er nævnt i bilag 1 og 2, eller i bilag 1 til bekendtgørelse om anlæg og aktiviteter, hvor der bruges organiske opløsningsmidler, og enhver anden hermed direkte forbundet aktivitet, der udføres på samme anlægsområde, er teknisk knyttet til de i de nævnte bilag opførte aktiviteter, og som kan påvirke emissionerne og forureningen."*

Hvad er den miljømæssige og praktiske forskel på bestemmelserne?

Hvis et anlæg mv. kan henføres under et listepunkt, skal der ansøges om en godkendelse efter MBL § 33

Spektret af miljøhensyn, som skal varetages ved meddelelse af tilladelse

- § 19 er placeret i kap. 3 – beskyttelse af jord og grundvand
- § 33 er placeret i kap. 5 – forurenende virksomhed

Vilkårsfastsættelsen efter § 19 skal alene tage sigte på at beskytte jord og grundvand, mens vilkårsfastsættelse efter § 33 skal varetage enhver relevant miljøpåvirkning som følge af anlæggets etablering og drift

Hvad er den miljømæssige og praktiske forskel på bestemmelserne?

- En tilladelse efter § 19 skal tage stilling til et konkret jordparti, mens en godkendelse efter § 33 indeholder generelle vilkår

- En listevirksomhed udløser ved sin blotte etablering godkendelsespligt, mens § 19-tilladelse kun skal meddeles, hvis der er en konkret risiko for jord eller grundvand

- Der er forskellige krav til ansøgningen om tilladelse:
- Der er ikke specifikke krav til ansøgning om tilladelse efter § 19
- Godkendelsesbekendtgørelsens bilag 3 og 4 indeholder omfattende krav til indholdet af ansøgningen om miljøgodkendelse
    - Redegørelse for anvendelse af BAT
    - Tegninger over indretning
    - Luftforurening, støj mv.
    - Forslag til vilkår og egenkontrolvilkår

Nævnets afgørelse i Juelsberg Gods (MAD.2015.227H)

- En kommune meddelte i oktober 2007 tilladelse efter § 19 til at udvide en eksisterende motorvej mellem et boligområde og motorvejen
- Tilladelsen gav adgang til at anvende ca. 40.000 m3 lettere forurenet – klasse 2-jord
- Der blev tilvejebragt lokalplan, og Juelsberg Gods' arealer blev eksproprieret.
- Godset påklagede kommunens afgørelse med hovedargumenterne:
  - Der er ikke tale om nyttiggørelse
  - Der er tale om en aktivitet, som – selv hvis det er nyttiggørelse – skulle have haft godkendelse efter miljøbeskyttelseslovens § 33

Nævnets afgørelse i Juelsberg Gods (MAD.2015.227H)

- Nævnet pointerede indledningsvis, at Nyborg Kommune gav tilladelse i sin egenskab af myndighed til sig selv i kommunens egenskab af bygherre.

- Kommunen skal som myndighed påse, at kommunen som bygherre overholder vilkårene i tilladelse, og kommunen er ansvarlig for at meddele den korrekte afgørelse, med rette hjemmel og vilkår

Nævnets afgørelse i Juelsberg Gods (MAD.2015.227H)

- Nævnet tilsluttede sig synspunktet om, at der var tale om en aktivitet, som skulle have miljøgodkendelse efter miljøbeskyttelseslovens § 33

- Nævnet bemærkede, at en aktivitet omfattet af et listepunkt ikke kan tillades med hjemmel i MBL § 19
- Nævnet bemærkede desuden, at en § 19-tilladelse ikke kan være generel.

- Nævnet vurderede herefter, at der var tale om et nyttiggørelsesanlæg:

- Indledningsvist fastslår nævnet, at der er tale om overskudsjord fra bygge- og anlægsarbejder, som kommer fra ikke på forhånd kendte lokaliteter. Der er derfor tale om affald. (Sidestensdommen (Sag C-9/00))

Nævnets afgørelse i Juelsberg Gods (MAD.2015.227H)

Det bærende argument i forhold til sondringen nyttiggørelse/bortskaffelse er,

- at der er et dokumenteret behov for støjafskærmning, og
- at der foreligger beregninger, som anlæggets effektivitet og dimensionering som støjdæmpende i forhold til støjforureningen.

I forhold til at anse støjvolden som **et anlæg** i MBL § 33's forstand lægger nævnet vægt på:

- Udføres over en periode på 2-3 år
- Forskellige jordpartier fra forskellige lokaliteter
- Krav om løbende dokumentation for forureningsgrad, egenkontrol, driftsjournal
- Krav om signalnet, afslutning med ren jord samt beplantning

Højesteret stadfæstede nævnets afgørelse

Hvornår skal man have en miljøgodkendelse?

Riffelbanen i Engelstrup (NMK-10-00893 af 19. december 2017):

- **Reparation og forhøjelse af støjvold** med lettere forurenet jord
    - Ca. 8.000 m3 lettere forurenet jord
        - => godkendelsespligt

FeF Chemicals (MAD.2012.3022):

- **Terrænhævning og dige**
    - Forurenet jord, som er affald
    - Ca. 4.800 m3 forurenet overskudsjord fra bygge- og anlægsarbejder på grunden
        - => godkendelsespligt

Hvornår skal man have en miljøgodkendelse?

Vejen i Tårnby (MAD.2013.1249):

- Vejbyggeri med **anvendelse af jord som vejfyld**
    - 1.200 tons forurenet klasse 4-jord, som er affald
    - behov for vilkår om signalnet over, under, ved siden af
    - behov for vilkår om varig fast belægning
    - vejen anlægges med henblik på varig forbliven
        - => godkendelsespligt

Trappeanlægget i Aalborg (NMK-10-00415):

- **Landskabsmodellering til rekreativt formål** på eternitgrunden i Aalborg med asbestfiberholdigt jord
    - byomdannelsesområde, herunder lokalplanlagt rekreativt anlæg (235.000 m3 jord)
    - anvendelse af asbestfiberholdigt og lettere forurenet jord fra grunden i stedet for tilførsel af rene materialer
        - => godkendelsespligt

Deponeringsbekendtgørelsen

Deponeringsbekendtgørelsen supplerer godkendelsesbekendtgørelsen med en række yderligere krav i forbindelse med miljøgodkendelsen.

Det skal bl.a. godtgøres i forbindelse med miljøgodkendelse, at

- deponeringsanlægget kan leve op til alle relevante krav i deponeringsbekendtgørelsen
- kravene i bekendtgørelse om uddannelse af driftsledere og personale beskæftiget på deponeringsanlæg er iagttaget
- deponeringsanlægget vil blive drevet således, at der træffes de nødvendige foranstaltninger til forebyggelse af ulykker og begrænsning af følgerne af sådanne ulykker
- der vil blive stillet sikkerhed i henhold til kapitel 4

Et væsentligt element er naturligvis sikkerhedsstillelsen, jf. deponeringsbekendtgørelsens kap. 4

Miljøbeskyttelseslovens krav om offentligt ejerskab til deponeringsanlæg

- Miljøbeskyttelseslovens § 50, stk. 1, kræver, at nye deponeringsanlæg er ejet af offentlige myndigheder
  - Derved forstået offentlige enheder med ubegrænset hæftelse, herunder fælleskommunale selskaber, men eksempelvis ikke kommunale aktieselskaber

- Ved ”nye anlæg” forstås anlæg etableret efter 1. januar 1992

- Der findes dog en dispensationsadgang i navnlig miljøbeskyttelseslovens § 50, stk. 3, 1. pkt.:
  - *”Godkendelsesmyndigheden kan meddele en virksomhed dispensation fra bestemmelsen i stk.1 til etablering af et anlæg, der er bestemt til deponering af* ***specielle affaldstyper fra virksomheden****.”*
- Dispensationsadgangen administreres restriktivt.

Råstof- og affaldsafgiftsloven

- Deponeringsanlæg er som det klare udgangspunkt registreringspligtige virksomheder efter råstof- og affaldsafgiftsloven.

- Efter råstof- og affaldsafgiftslovens § 10 er afgiften kr. 475 pr. ton.

    - NB: Anlæg til olie- og kemikalieforurenet jord, som er affald, er undtaget for afgift
        - Deponering af uforurenet jord er afgiftsbelagt!

Import og eksport

- Et projekts klassificering som nyttiggørelse eller bortskaffelse har afgørende betydning for mulighederne for at importere (eller eksportere) affald til brug for projektet.

- EU's transportforordning suppleret af den danske import/eksportbekendtgørelse regulerer mulighederne for at importere eller eksportere affald til henholdsvis nyttiggørelse eller bortskaffelse

- Der er en vid adgang for medlemsstaterne til at hindre import eller eksport af affald til bortskaffelse, mens det er ganske vanskeligt, hvis der er tale om nyttiggørelse.
  - EUD: Det skyldes de forskellige roller, som de to affaldsfraktioner er tiltænkt i det europæiske indre marked
    - Eksempelvis Sag 203/96: Chemische Avfallsstoffen Dusseldorph
- I Danmark er der som udgangspunkt et generelt forbud mod import eller eksport af affald til bortskaffelse…

Nyttiggørelsesbegrebet

Affaldsbekendtgørelsens § 3, nr. 40 (nyttiggørelse):

> *"Enhver operation, hvis hovedresultat er, enten at affald opfylder* ***et nyttigt formål ved at erstatte anvendelsen af andre materialer, der ellers ville være blevet anvendt til at opfylde en bestemt funktion****, eller at affaldet bliver forberedt med henblik på at opfylde den bestemte funktion i anlægget eller i samfundet generelt. Bilag 5 B indeholder en ikke-udtømmende liste over nyttiggørelsesoperationer".*

Affaldsbekendtgørelsens § 3, nr. 14 (bortskaffelse)

- *"Enhver operation, der ikke er nyttiggørelse, også hvis operationen som sekundær konsekvens fører til genvinding af stoffer eller til energiudnyttelse. Bilag 5A indeholder en ikke-udtømmende listeover bortskaffelsesoperationer".*

ASA-dommen om nyttiggørelsesbegrebet

- EU-domstolens dom i Sag C-6/00:
- Et østrigsk affaldsselskab (ASA) ønskede at overføre restprodukter fra affaldsforbrænding i form af slagge og aske
- Det var hensigten, at affaldet skulle anbringes i en nedlagt saltmine i Kochendorf med henblik på sikring af hulrum – dvs. opfyldning af minen
- ASA oplyste, at der var tale om nyttiggørelse
- De tyske myndigheder havde tilkendegivet, at man var enig i, at der var tale om nyttiggørelse
- De østrigske myndigheder mente, at der var tale om bortskaffelse

ASA-dommen om nyttiggørelsesbegrebet

- Der var herefter to hovedspørgsmål:
- Kunne østrigerne overhovedet forhindre overførslen, når tyskerne mente, at det var nyttiggørelse?
- Hvilke kriterier skulle lægges til grund for vurderingen af, hvornår en behandlingsform skulle anses som nyttiggørelse
- I forhold til det første spørgsmål fastslog EU-domstolen, at østrigerne var berettigede til at gøre indsigelse, hvis de anså oplysningerne i anmeldelsen for fejlbehæftede

ASA-dommen om nyttiggørelsesbegrebet

- EU-domstolen fastslog i forhold til bedømmelse af hulrumsudfyldningen med slagge og flyveaske, at denne operation både kunne anses som permanent oplagring (bortskaffelse) og recirkulering af uorganiske stoffer (nyttiggørelse)

- Klassificeringen af opfyldningen som nyttiggørelse eller bortskaffelse måtte derfor bero på en konkret vurdering

- EU-domstolen fastslog herefter, at den det væsentligste kendetegn ved en nyttiggørelse operation er:
- *"at den primært har til formål, at affald kan opfylde en effektiv funktion, som bidrager til at bevare de naturlige ressourcer, ved at erstatte anvendelsen af andre materialer, som ellers skulle have været anvendt i dette øjemed"*

ASA-dommen om nyttiggørelsesbegrebet

- EU-domstolen fastslog herefter, at såfremt der ikke blev anvendt flyveaske eller slagge (eller andet affald) til opfyldningen af saltminens hulrum, så ville der skulle anvendes primære råstoffer

- EU-domstolen fastslog endvidere, at det ikke var nødvendigt, at der blev foretaget en forudgående behandling af affaldet, før der kunne blive tale om en nyttiggørelsesoperation

- Endelig fastslog EU-domstolen, at det ikke var et relevant kriterium for bedømmelsen, om der var tale om farligt affald

Italiensk anvendelse af farligt affald til slutafdækning på lossepladser

- EU-domstolens dom i Sag C-103/02 (MAD.2004.1168):

- EU-Kommissionen indstævnede Italien for EU-domstolen, fordi Italien klassificerede anvendelse af farligt affald til slutafdækning på lossepladser som nyttiggørelse.
- EU-kommissionen gjorde gældende, at der var tale om *"at deponere affald ovenpå allerede derværende affald"*
- EU-kommissionen mente, at der var tale om *"deponering på eller i jorden"*
- EU-kommissionen var opmærksom på bl.a. ASA-dommen, men henviste til, *"at anvendelsen af affald og boreslam, som kan indeholde op til 50 kg kulbrinter pr. ton og 300 kg mindre giftig brændselsolie/olie pr. ton, ikke kan klassificeres som miljømæssig nyttiggørelse."*

- Den Italienske regering gjorde gældende, at der var tale om en genoprettelsesaktivitet.

Italiensk anvendelse af farligt affald til slutafdækning på lossepladser

- Domstolen forstår EU-kommissionen synspunkt således, at det gøres gældende, at farligt affald ikke kan nyttiggøres
- EU-domstolen anfører herefter (præmis 62 og 63):

  - *"Domstolen har imidlertid fastslået, at den omstændighed, at affaldet er farligt eller ufarligt, ikke er et relevant kriterium for vurderingen af, om en behandlingsmetode for affald skal klassificeres som »nyttiggørelse« "*

  - *"Det væsentlige kendetegn ved en nyttiggørelsesoperation er, at den primært har til formål, at affald kan opfylde en effektiv funktion, som bidrager til at bevare de naturlige ressourcer, ved at erstatte anvendelsen af andre materialer, som ellers skulle have været anvendt i dette øjemed"*

  - *"Det følger heraf, at alene den omstændighed, at det omhandlede affald indeholder kulbrinter eller mindre giftig brændselsolie og olie i store mængder, ikke er til hinder for, at det kan anvendes til nyttiggørelsesformål."*

Nyttiggørelsesbegrebet

Riffelbanen i Engelstrup (NMK-10-00893 af 19. december 2017):

- Reparation og forhøjelse af støjvold med lettere forurenet jord
  - De gennemførte støjberegninger viser, at den dermed etablerede støjvold reducerer støjen væsentligt mere end nødvendigt.
  - Den del støjvolden, som ikke er nødvendig til reduktion af støjen, anses som deponering og hermed omfattet af bilag 2, listepunkt K 207.
  - Deponeringsanlægget skal efterleve kravene i deponeringsbekendtgørelsen.
  - **Støjmålinger og støjberegninger skal overholde kvalitetskravene i bilag 4 til bekendtgørelse om kvalitetskrav til støjmålinger.**
    - **=> Bortskaffelse!**

FeF Chemicals (MAD.2012.3022):

- Terrænhævning og dige med forurenet jord
  - Dokumentation for forhøjet vandstand og øget risiko for oversvømmelse
    - **=> Nyttiggørelse**

Nyttiggørelsesbegrebet

Vejen i Tårnby (MAD.2013.1249):

- Vejbyggeri med anvendelse af klasse 4-jord som vejfyld
  - Det lægges til grund, at der ville være anvendt rene materialer, hvis det forurenede jord ikke kunne anvendes
    - **=> Nyttiggørelse**

Trappeanlægget i Aalborg (NMK-10-00415):

- Landskabsmodellering til rekreativt formål på eternitgrunden i Aalborg med asbestfiberholdigt jord
  - Byomdannelsesområde, herunder lokalplanlagt rekreativt anlæg (235.000 m3 jord)
  - Anvendelse af asbestfiberholdigt og lettere forurenet jord fra grunden i stedet for tilførsel af rene materialer
    - **=> Nyttiggørelse**

Nyttiggørelsesbegrebet

Hensyn, der kan inddrages, ved bedømmelsen af nyttiggørelsesformålet:

- øget rekreativ værdi, herunder landskabsmodellering og sundhedslandskab,
- byggemodning med øget ejendomsværdi til følge,
- kystbeskyttelse og/eller andre oversvømmelsesrisici,
- grundlag for ny eller udvidet erhvervsmæssig virksomhed,
- arealudnyttelse efter grundejerens ønsker,
- øget biodiversitet,
- nye eller forbedrede habitater,
- beskyttelse mod støj, lysindfald m.v., og/eller
- foreninger og klubber.

Planloven – lokalplanpligt og landzonetilladelse

- Planloven spiller navnlig en rolle, når store mængder jord anvendes til anlæg af forskellig art
    - Der kan blive tale om lokalplanpligt, hvis der er tale om:
        - *"større bygge- eller anlægsarbejder, herunder nedrivninger af bebyggelse, og i øvrigt når det er nødvendigt for at sikre kommuneplanens virkeliggørelse"*
    - Den generelle test for lokalplanpligt:
        - En væsentlig ændring af det eksisterende miljø
        - Offentlighedens indflydelse kan være et selvstændigt element
    - Nogle foranstaltninger vil således alene i kraft af størrelsen udløse lokalplanpligt, mens andre - selv om de isoleret set ikke er store - kan udløse lokalplanpligt pga. deres indvirkning på omgivelserne, f.eks. ved placering i »sårbare« områder som bevaringsområder eller rekreative områder.

Planloven – lokalplanpligt og landzonetilladelse

- Lokalplanpligt:
    - KFE 2007.383NKN:
        - Ved formandsafgørelse udtalt, at en terrænændring i størrelsen 175 x 75 meter i en højde på mellem 2 og 8 meter ville medføre så væsentlige ændringer i det bestående miljø (kystlandskab), at den ikke burde etableres på baggrund af en landzonetilladelse men måtte forudsætte tilvejebringelse af en lokalplan jfr. planlovens § 13, stk. 2.
        - Kommunen havde efter planloven ikke pligt til at vedtage en lokalplan for projektet, og kommunens påbud om reetablering af området havde således hjemmel i planloven.

Hvornår skal man have en landzonetilladelse?

- Planlovens § 35, stk. 1:
  - *"I landzoner må der ikke uden tilladelse fra kommunalbestyrelsen foretages udstykning, opføres ny bebyggelse eller ske* ***ændring i anvendelsen af bestående bebyggelse og ubebyggede arealer****…"*
  - Ændring i anvendelsen:
    - Ændringen må antage en vis blivende karakter.
      - En periode på under 6 uger anses som udgangspunkt for kortvarig.
    - Jordvolde af et vist omfang anses for en ændret anvendelse af et ubebygget areal og kræver derfor landzonetilladelse.
      - Sådanne jordvolde påvirker landskabet og bør kun tillades, hvis der foreligger en særlig begrundelse for det.
      - Hvis en jordvold mv. kan henføres under et listepunkt, skal der ansøges om en godkendelse efter MBL § 33

Hvornår skal man have en landzonetilladelse?

- Hvilke vilkår kan der stilles i en landzonetilladelse?
  - Landzonevejledningen:
    - *"Der bør ikke i landzonetilladelser stilles vilkår om forhold, som mere præcist kan fastsættes efter anden lovgivning."*
    - *"Da der kun kan stilles vilkår i forbindelse med en landzonetilladelse, hvis det er sagligt begrundet ud fra de hensyn, der skal varetages med landzonebestemmelserne, kan der således ikke stilles vilkår, som alene er begrundet af hensyn, der skal varetages efter anden lovgivning."*
    - Hvis et vilkår hører til i en miljøgodkendelse (eksempelvis driftsvilkår) eller en § 19-tilladelse (eksempelvis hensynet til jord og grundvand), skal der meddeles særskilt afgørelse efter disse regler

Landzonetilladelser og nyttiggørelse af jord

- Opfyldning af landbrugsarealer (terrænreguleringer) er ikke ændret anvendelse af ubebyggede arealer, der kræver landzonetilladelse,
  - hvis opfyldningens formål er at forbedre landbrugsdriften
    - Jordens beskaffenhed er afgørende
    - Der er ikke faste mængdegrænser, hvis det er velbegrundet (jordforbedring)
      - Tidligere praksis: 0,5 m => ikke krav om landzonetilladelse
  - arbejderne må ikke medføre, at arealerne udtages fra omdrift i længere tid.
    - Hvis der er tvivl om, hvorvidt landbrugsdriften genoptages => krav om landzonetilladelse
  - Hvis et anlæg mv. kan henføres under et listepunkt, skal der ansøges om en godkendelse efter MBL § 33

Kort om restproduktbekendtgørelsen

- Restproduktbekendtgørelsen indeholder mulighed for at anvende jord i bestemte kategorier uden tilladelse efter miljøbeskyttelseslovens § 19
  - Det forudsættes, at jorden kan kategoriseres i overensstemmelse med kategori 1-3
    - Der er i bilag 8 fast en lang rækker grænseværdier, men man har udeladt kulbrinter!
    - Hvis jorden indeholder andre stoffer end de opregnede, skal der gives tilladelse efter miljøbeskyttelsesloven
  - Systematikken er den, at anvendelsesområdet indsnævres i takt med forureningsgraden.
    - Kategori 1-jord kan således anvendes frit til de definerede bygge- og anlægsarbejder
    - Kategori 2-jord kan på visse betingelser anvendes til en række bygge- og anlægsarbejder
    - Kategori 3-jord kan på visse betingelser anvendes til et begrænset type bygge- og anlægsarbejder
  - Bekendtgørelsen anvendes ikke på jord i praksis.

Kort om forholdet mellem dispensation (JFL § 52) og miljøgodkendelse

- Jordforureningslovens § 52, stk. 1:
  - *"Tilførsel af såvel forurenet som uforurenet jord til råstofgrave og tidligere råstofgrave er forbudt."*

- Jordforureningslovens § 52, stk. 2:
  - *"Regionsrådet kan meddele dispensation fra forbuddet, såfremt …"*

- Jordforureningslovens § 52, stk. 4, 2. pkt. (forurenet jord):
  - *"Yderligere forudsætter meddelelse af dispensation, at kommunalbestyrelsen i medfør af miljøbeskyttelseslovens § 19 eller godkendelsesmyndigheden efter miljøbeskyttelseslovens § 33 fastsætter vilkår for jorddeponeringen. Såfremt amtsrådet ved lovens ikrafttræden har givet tilladelse til jorddeponering i råstofgrave i medfør af miljøbeskyttelseslovens § 19 eller § 33, gælder denne tilladelse fortsat."*

Kort om forholdet mellem dispensation (JFL § 52) og miljøgodkendelse

- Regionsrådet bør derfor efter formuleringen af jordforureningslovens § 52, stk. 4, 2. pkt. påse, at den fornødne tilladelse/godkendelse efter miljøbeskyttelsesloven er meddelt
  - Forarbejderne indikerer dog, at det kan ske efterfølgende:
    - *"såfremt amtsrådet meddeler dispensation til at tilføre forurenet jord, skal råstofindvinderen eller grundejeren yderligere have dispensation i henhold til miljøbeskyttelseslovens § 19 eller § 33. Dette anses for at være gældende ret på nuværende tidspunkt, denne retstilstand er blot udtrykt i loven."*
  - Forurenet jord vil kræve tilladelse efter miljøbeskyttelseslovens § 19, medmindre der er godkendelsespligt
  - Jord, som er affald, vil kræve miljøgodkendelse som enten nyttiggørelses- eller deponeringsanlæg
  - Dybest er retsstillingen den samme for uforurenet jord, hvis der er godkendelsespligt…
    - NB: deponeringsbekendtgørelsen finder ikke anvendelse på deponering af jord i råstofgrave

Kontakt

Jacob Brandt
Partner, advokat (L)

T +45 72 27 33 63
M +45 25 26 33 63
E jab@bechbruun.com